

POŻĘTY (5) *part praet pass pf*

o jasne.

sg m N pożęty (1). \diamond f N pożętą (2). \diamond n N pożęt(e) (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

1. Ścięty przy użyciu sierpa (o zbożu); *desectus Mącz; demessus Cn* (3) :

Wyrażenia: »jak kłosek pożęty« (1): Wítąpíłz w łtárości w grob fwoy/ iák kłófek pożęty/ Co w łnopiech/ czálu łwego/ do łtodoł przyięty. *GrabowSet K4*.

»pożęte zboże, żyto« (1:1): *Segetes succise, Pożęte zboze. Mącz 30b; Desecta cum stramento seges. Při łámey ziemi požęte žito. Mącz 377c*.

2. Na którym ścięto zboże przy użyciu sierpa; *przen* (2) :

Fraza: »pożęta jest ziemia« (2): *RejAp 125; Zápuśc sierp twoy á žni/ gdyż przyłzłá godziná žęcia/ ponieważ włchło žniwo žiemie. Y zápuścił on siedzący ná obłoku/ sierp fwoy ná žiemie/ y požęta iełt žiemia [et demessa est terra]. WujNT Apoc 14/16 [przekład tego samego tekstu RejAp]*.

Synonimy: 1. pocięty, posieczony, ścięty.

Cf **NIEPOŻĘTY, POŻAĆ**

LW